

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, உங்கள் கண்களால் காண்பதையெல்லாம் மறந்து விடுங்கள். சரீராதாரிகள் அனைவரையும் மறந்து, சரீரமற்ற தந்தையை நினைவு செய்வதைப் பயிற்சி செய்யுங்கள்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய உங்களின் வாய் ஏன் பக்தியினால் அன்றி, ஞானத்தினாலேயே இனிமையாக்கப்படுகின்றது?

பதில்: 1) பக்தி மார்க்கத்தில், கடவுள் சர்வவியாபி என மக்கள் கூறுகின்றனர். அவர் சர்வவியாபி எனக் கூறுவதன் மூலம், தந்தையும் ஆஸ்தியும் என்ற எண்ணக்கருத்து இல்லாமற் போவதனால், உங்களுடைய வாய் இனிமையாக்கப்படுவதில்லை. இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் 'பாபா' என்று அன்புடன் கூறுவதனால், ஆஸ்தியானது நினைவு கூரப்படுகின்றது. இதனாலேயே உங்கள் வாய்கள் ஞானத்தினால் இனிமையாக்கப்படுகின்றன. 2) பக்தி மார்க்கத்தில், நீங்கள் எந்தவித அறிமுகமும் இன்றி, பொம்மைகளுடனேயே விளையாடிக் கொண்டிருந்தீர்கள், எனவே உங்கள் வாய்கள் எவ்வாறு இனிமையாக்கப்படும்?

பாடல்: ஓம் நமசிவாய.....

ஓம் சாந்தி. 'ஓம் நமசிவாய' அல்லது 'நமஸ்தே' என்றும் கூறலாம். ஒருவர் தனது மூத்தவர்களுக்கு எப்போதும் 'நமஸ்தே' என்று கூறுவார். மனிதர்களின் புத்தியின் யோகம் தூய்மையாக்குபவராகிய தந்தையிடம் இணைக்கப்படவில்லை. ஒரேயொருவரே தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குகின்றார். அவர்கள் அவரிடம் கூறுகிறார்கள்: ஓம் நமசிவாய. சிவன் அசரீரியானவர் என்பதும் உங்கள் புத்தியில் பிரவேசித்துள்ளது. நீங்கள் சங்கரனை வந்தனம் செய்வீர்களாயின், 'சங்கர தேவனுக்கு வந்தனங்கள்' எனக் கூறுவீர்கள். 'ஓம் நமசிவாய' என்று கூறுவது, 'சங்கரதேவனுக்கு வந்தனங்கள்' என்று கூறுவதிலிருந்து வேறுபட்டது. அவர்கள் பிரம்ம தேவனுக்கு வந்தனங்கள் என்று கூறுகின்றனர். பிரம்மா இங்கிருக்கின்றார். அவர் சூட்சுமவதன வாசியாகும்வரைக்கும் அவரை ஒரு தேவன் என அழைக்க முடியாது. இங்கு, பிரஜைகளின் தந்தையான பிரஜாபிதா இருக்கின்றார். அவர் பிரஜாபிதாவாகவும் ஒரு மனித சரீரத்திலும் இருப்பதனால், அவரை ஒரு தேவன் என அழைக்க முடியாது. தேவர்கள் சூட்சுமவதனத்தில் வசிப்பவர்கள் அல்லது புதிய உலகில் வசிப்பவர்கள். இந்த நேரத்தில், அவர் பிரஜாபிதாவாக இருக்கும் பொழுது அவரை ஒரு தேவன் என அழைக்க முடியாது என்பதை இது நிரூபிக்கின்றது. நீங்களும் இந்த வேளையில் பிராமணர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றீர்கள். எவ்வாறாயினும், நீங்கள் தெய்வீகப் புத்திகளைக் கொண்டிருப்பதற்கு அதாவது, தேவர்கள் ஆகுவதற்கு முயற்சி செய்கின்றீர்கள். தேவர்களின் புகழானது: அனைத்து தெய்வீகக் குணங்களாலும் நிரம்பியவர்கள்..... இது பிரம்மா, விஷ்ணு அல்லது சங்கரனின் புகழாக அமையமுடியாது. மனிதர்கள் அனைவரினதும் புகழானது தேவர்களின் புகழைவிட வேறுபட்டது. ஜனாதிபதி ஜனாதிபதியே. அவர் தனது சொந்தப் பாகத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன், பிரதமமந்திரியும் தனக்கேயுரிய பாகத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார். ஒவ்வொருவரும் நாடகத்தில் ஓர் வேறுபட்ட பாகத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள். நீங்கள் 'ஓம் நமசிவாய' என்று கூறும்போது, சிவபாபாவிற்கு மட்டுமே அதனை நீங்கள் கூறுவீர்கள். 'பிரம்மதேவனுக்கு வந்தனங்கள், விஷ்ணு தேவனுக்கு வந்தனங்கள்' என்று கூறுவது வேறுபட்டதாகும். நீங்கள் இதனை சிவபாபாவிற்குக் கூற மாட்டீர்கள். நீங்கள் அவருக்கு பரமதந்தையான பரமாத்மா சிவன் என்றே கூறுவீர்கள், ஏனெனில் அங்கு சிவனும் சாலிகிராம்களும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் சாலிகிராம்களை சிறியதாகவும், சிவனைப் பெரியதொரு வடிவத்திலும் சித்தரிக்கின்றனர். எவருமே சிறியதாகவோ அல்லது பெரியதாகவோ இருக்க முடியாது என பாபா விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவர் பரமதந்தை பரமாத்மா, தந்தையான கடவுள் என அழைக்கப்படுகின்றார். அவர்கள் ஏன் அவரை இவ்வாறு அழைக்கின்றார்கள்? சாலிகிராம் ஆத்மாக்கள் சிவனை பாபா என அழைக்கின்றனர். எனவே அவர்கள் நிச்சயமாகத் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். ஏனெனில் அவரே சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவர். பரமதந்தை, பரமாத்மா நிச்சயமாக ஆதி சநாதன தேவி தேவதா தர்மம் என்ற படைப்பினைப்

படைத்திருக்க வேண்டும். வேறு எவராலும் அதனைப் படைக்க முடியாது. அந்தத் தந்தையை சர்வவியாபி என அழைப்பதன் மூலம், ஆஸ்தியின் பெயர், சுவடு அனைத்தும் மறைந்து விடுகின்றது. கடவுள் சர்வவியாபி என்றும் அவர் எங்கும் வியாபித்திருக்கின்றார் என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவரின் பெயரால் அவர்கள் எடுக்கும் சத்தியமும் பொய்யானதாகும். தந்தையாகிய கடவுள் எங்கும் வியாபித்திருக்கின்றாரென நான் கருதுகின்றேன் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே அவர்களுக்குத் தந்தையைத் தெரியாது. கடவுள் இங்கு பிரசன்னமாகி உள்ளார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். அவரே உண்மையில் பரமாத்மா ஆவார். அவரின் புகழானது தனித்துவமானதும், ஏனைய அனைவரினதும் புகழிலும் வேறுபட்டதும் ஆகும். உண்மையில் அவர் அசரீரியானவர், அவரின் பெயர் சிவன் ஆகும். அவர் ஒருபோதும் சரூர்ப் பெயரைக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஏனைய அனைவரும் சரூர்ப் பெயரையே கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களின் சரூர்ப் பெயர்கள் பிறவி பிறவியாக மாற்றம் அடைகின்றன. எவ்வாறாயினும், ஆத்மாக்கள் ஆத்மாக்களே. மனிதர்களின் பெயர்கள் மாற்றம் அடைகின்றன. சரூரத்தை விட்டுப் பிரிந்த ஆத்மாவின் பெயரால் நான் ஆத்மாவிற்கு உணவளிக்கின்றேன் என அவர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே அவர்கள் அவரை நினைவு செய்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், அந்த ஆத்மாவின் சரூரமானது எரிந்து போய் விட்டதனால், ஆத்மா மட்டுமே எஞ்சி உள்ளார். எனவே அவர்கள் ஆத்மாவிற்கு உணவு ஊட்டுகின்றார்கள். அவர்கள் கூறுவது போன்று ஆத்மாக்கள் செயலின் விளைவிற்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருக்க முடியாது. தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: ஒருவர் தனது சரூரத்தை விடுத்தபின்னர், அந்த சரூரம் முடிவடைந்து விடுகின்றது. எனவே அவர்கள் யாருக்கு உணவூட்டுகின்றார்கள்? அவர்கள் ஆத்மாவிற்கு உணவளித்தாலும், அந்த சரூரத்திடம் அவர்கள் பற்று வைத்துள்ளனர். இங்கு, பாபா கூறுகின்றார்: நூங்கள் எவருடைய சரூரத்திலும் பற்று வைக்கக்கூடாது. முற்றிலும் பற்றினை வென்றவர்கள் ஆகுங்கள். நூங்கள் உங்கள் புத்தியில் இருந்து சரூர உணர்வுகள் அனைத்தையும் நீக்க வேண்டும். நூங்கள் இப்போது உங்கள் கண்களால் காண்பவை அனைத்தும் மறக்கப்பட வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள். எனக்குச் சரூரம் கிடையாது, இதனாலேயே இது கடினமாக உள்ளது. யாராவதொருவர் நிச்சயதார்த்தம் செய்யப்படும்போது, அவன் ஒரு நிச்சயதார்த்த மோதிரத்தை அணிந்து கொள்கின்றான். அவர் அசரீரியானவர், அவருக்கு ஒரு உருவம் கிடையாது. உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிச்சயதார்த்த மோதிரமானது அசரீரியான சிவனை நினைப்பதற்காகும். இது புதிய விடயமாகும். ஒருவர் இறக்கும்போது, அவர் முடிந்து விடுகின்றார் என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். எனவே அந்த உடலைப் பிரிந்து சென்ற ஆத்மாவிற்கு உணவு படைக்கும்போது அவர்கள் யாருக்கு உணவு படைக்கின்றார்கள்? ஆத்மா நிச்சயமாக வருகின்றார். ஆத்மா சம்ஸ்காரங்களை எடுத்துச் செல்கின்றார். இது உவர்ப்பானது என்றும் இது இனிப்பானது என்றும் கூறியது யார்? இது கசப்பாக இருக்கின்றது என்று ஆத்மா கூறுகின்றார். என் காதுகள் செவிடாக உள்ளன. எனக்குத் தலையிடிக்கின்றது. யார் இதனைக் கூறுவது? மக்கள் இதனை மறந்துவிட்டனர். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: ஆத்மா சந்தோஷத்தையும் துக்கத்தையும் அனுபவிக்கின்றார். தந்தை மட்டுமே அபோக்தா (எந்த அனுபவத்தின் பாதிப்பிற்கும் அப்பாற்பட்டவர்). தந்தையே இங்கமர்ந்திருந்து ஆத்மாவிற்கான ஞானத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். ஆத்மாவே பரமாத்மா எனக் கூறுவது மாபெரும் அறியாமையாகும். உலகெங்கும் அவர்கள் கடவுள் சர்வவியாபி என்றே கூறுகின்றனர், எனவே அவர்கள் அவரை நினைவு செய்வதன் மூலம் எதனைப் பெறுவார்கள்? பக்தர்கள் அவரை நினைவு செய்கின்றனர். ஆனால் எவருக்கும் அவரிடமிருந்து நூங்கள் எதனைப் பெறலாம் என்பது தெரியாது. அவரை சர்வவியாபி என அழைப்பதன் மூலம், அவரிடமிருந்து எதனையும் பெறுவது என்ற கேள்விக்கு இடமேயில்லை. அசுர வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், மக்கள் கழீ விழுந்து விடுகின்றார்கள். ஸ்ரீமத்தானது ஒரேயொரு தந்தையினதாகும். இராவணனே உங்களுக்கு அசுர வழிகாட்டல்களைக் கொடுப்பவன். அவனுடைய வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்ந்து துன்பத்தையே விளைவிக்கின்றனர். நூங்கள் இப்போது இறை சமுதாயத்தினர். ஒருவருக்கொருவர் சந்தோஷத்தை அளிப்பவர்கள். தந்தையே அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தை அருள்பவர் ஆவார். மக்கள் தம்மை 'சர்வோதயத் தலைவர்' (அனைவரிலும் கருணை கொண்டுள்ளவர்) என்று அழைக்கின்றனர். ஆனால், படைப்பவரான கடவுள் மாத்திரமே அனைவரினதும் அதிபதி எனப்படுகின்றார். சர்வ என்றால் உலகம் முழுவதிலும் இருப்பவர்களைக் குறிக்கும். எந்த

மனிதரையும் முழு உலகிற்கும் ஜீவன்முத்தியை அளிப்பவர் என்று அழைக்க முடியாது. எனவே பிரதானமான விடயம் சர்வவியாபி என்ற கருத்தை நோக்குவதாகும். அனைவரும் தந்தையை நினைவுசெய்கின்றனர். கடவுள் வந்து தமக்கு எதையாவது கொடுக்க வேண்டுமென்ப பக்தர்கள் விரும்புகின்றனர். தந்தை நிச்சயமாக எதையோ கொடுத்துள்ளார். படைப்பவர் படைத்தால், நிச்சயமாக அவர் எதையாவது கொடுப்பார், இல்லையா? பாபா உங்களுக்கு சுவர்க்க இராச்சியத்தைக் கொடுக்கின்றார். நீங்கள் அந்தத் தந்தையை மறக்கக்கூடாது. இதுவே முயற்சி ஆகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்போது புத்திசாலிகளும் விவேகிகளும் ஆவீர்கள். முன்பு நீங்கள் மிகவும் அறிவிலிகளாக இருந்தீர்கள். தந்தையை சர்வவியாபியென அழைத்ததன் மூலம், நீங்கள் எதையும் பெறவில்லை. அனைத்திற்கும் முதலில், அவரே பரமதந்தையென தந்தை உங்களுக்கு நிரூபிக்கின்றார். 'பரம' என்ற வார்த்தையானது லௌகீகத் தந்தைக்கு உபயோகிக்கப்படுவதில்லை. பரமதந்தையே அப்பாற்பட்ட இடமான பரந்தாமத்தில் வசிப்பவர். அவரே பரமன். அவர் மாத்திரமே மனித உலகத்தின் விதையாவார். ஒரு தந்தையே விதையாவார். அவர் ஒரு மனைவியை ஏற்று, அவரோடு சேர்ந்து, படைப்பினைப் படைக்கின்றார். சிவபாபா கூறுகின்றார்: நான் இவரைத் ஏற்றுக் கொண்டேன். அது பௌதீகப் படைப்பு, இந்தப் படைப்போ வாய்மொழி மூலமானதாகும். இந்த பிரம்மா எனது மனைவியாவார். ஆனால் அவர் ஆணுக்குரிய ஆடையைக் கொண்டுள்ளார். நான் அவரைத் தத்தெடுக்கின்றேன். இவரின் வாயின் மூலம் நான் உங்களுக்குப் பிறப்புக் கொடுக்கின்றேன். நீங்கள் ஏற்கனவே சிவபாபாவின் குழந்தைகள், ஆனால் அவர் பிரம்மாவின் மூலம் உங்களுக்கு ஒரு புதிய பிறவியினைக் கொடுத்துள்ளார். நீங்களே தாயும் தந்தையும் ஆவீர்கள் என நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். அவர் அசரீரியானவர். அவர் எவ்வாறு அன்னை ஆகமுடியும்? இதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் சூட்சுமமானதொரு புத்தி தேவைப்படுகின்றது. தந்தை படைப்பவர் என அழைக்கப்படுகின்றார், எனவே அவர் எவ்வாறு படைப்பார்? ஜெகதாம்பா, சரஸ்வதி என அழைக்கப்படுபவர் பிரம்மாவின் புதல்வியாக, ஒரு வாய்வழித் தோன்றலாக நினைவுகூரப்படுகின்றார். எனவே, அவரைத் தாய் என அழைக்கலாமா அல்லது இவரை அவ்வாறு அழைக்கலாமா? உண்மையில் இவரே (சக்கார் பிரம்மா) தாய் ஆவார். ஆனால் அவர் ஒரு ஆண் சரூரத்தைக் கொண்டிருப்பதனால், அவரை எவ்வாறு தாய்மார்களுக்குப் பொறுப்பாகப் நியமிக்க முடியும்? இதனாலேயே ஜெகதாம்பாள் அதற்குக் கருவி ஆகினார். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் இவரில் பிரவேசித்து, இவரைத் தத்தெடுக்கின்றேன். பின்னர் நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: நாம் பிரம்மாவின் மூலம் கடவுளின் குழந்தைகள் ஆகியுள்ளோம். கடவுள் எமது தாதா (பாட்டனார்) ஆவார். இந்த விடயங்கள் சமயநூல்களில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவை அனைத்தும் பக்தியின் பொம்மைகளே. மக்களின் வாய்கள் பொம்மைகளால் இனிமையாக்கப்படவில்லை. இங்கு, தந்தையிடமிருந்து உங்களுடைய ஆஸ்தியைப் பெறுகின்ற ஆசையின் தூண்டுதலைப் பெற்றுள்ளீர்கள். அவரை சர்வவியாபி என அழைப்பதன் மூலம், எவருடைய வாயும் இனிமையாக்கப்படுவதில்லை. உலகெங்கணும், அவர்கள் சர்வவியாபி என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இந்த வேளையில், எனது நினைவு என்னுடைய குழந்தைகளின் புத்தியில் மட்டுமே உள்ளது. எனவே மக்கள் அதன்பின்னர் நான் சர்வவியாபி என எழுதி விட்டனர். மனிதர்கள் அனைவரும் என்னை நினைவு செய்தாலும், அவர்கள் என்னை அறிய மாட்டார்கள். எனவே அவர்கள் அர்த்தத்தில் பெருமளவு வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். அவர்கள் கயிற்றினைப் பாம்பாக்கி விட்டார்கள். தந்தை இப்போது கூறுகின்றார்: வேறு எவருமன்றி என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். இதன் அர்த்தம் நான் சர்வவியாபி என்பதல்ல. ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் பாபாவை நினைவு செய்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். எனவே 'சர்வவியாபி' என்ற வார்த்தையின் அர்த்தத்தில் வேறுபாடு உள்ளது. இதுவும் நாடகத்தின் நியதியே. இது மூண்டும் இவ்வாறே நிகழும். இது நடைபெறவேண்டியுள்ளது. இப்போது நடைபெறுகின்ற செயல் எதுவும் படம்பிடிக்கப்பட்டு, அது நாடகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த நாடகம் அநாதியாக நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் எந்தவித வேறுபாடும் இருக்க முடியாது. நாடகநியதிப்படி, படங்கள் போன்றவை குழந்தைகளின் மூலமாகவே செய்யப்பட்டன. இவரே கூறுகின்றார்: எனக்கு எதுவுமே தெரியாது. தந்தை இப்போது எனக்கு தெய்வீகக்காட்சியைத் தந்துள்ளார். அவரே தெய்வீகக் காட்சிகளை அருள்பவர். அவர் தொடர்ந்தும் புதிய படங்களை உருவாக்கத் தூண்டுகின்றார். ஒன்று உருவாக்கப்பட்டதும், புதியதொரு கருத்துக் கொடுக்கப்பட்டதும், அந்தப்படம் திருத்தப்படவேண்டியுள்ளது. நீங்கள் நிச்சயமாக 'பிரம்மா' என்ற வார்த்தையின் முன்னால் 'பிரஜாபிதா' என எழுதவேண்டும். இல்லாவிடின், மக்கள் எதையும் புரிந்து கொள்ள

மாட்டார்கள். “பிரம்மாவின் வாய்வழித் தோன்றல்கள்” எனக் கூறப்படுகின்றது. எனவே, நூங்கள் அவருடைய குழந்தைகள் ஆகின்றார்கள். பிரம்மாவின் குழந்தைகள் பிராமணர்கள் ஆவர். நூங்கள் நடைமுறையில் பிரம்மாவினதும் சிவனினதும் குழந்தைகள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவார்கள். முதலாவது விடயம் தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் பற்றியதாகும். எனவே உங்களுடைய வாயானது இனிமையாக்கப்பட வேண்டும். தந்தையே சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவர், எனவே நூங்கள் நிச்சயமாக அந்த ஆஸ்தியைப் பெறவேண்டும். யாராவதொருவர் அதனைக் கோரவில்லையாயின், அவர் உங்களுடைய தேவ தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்ல என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். தேவ அந்தஸ்தைப் பெறவிருப்பவர்களே வந்து புரிந்து கொள்வார்கள். பிரதானமான விடயம் தூய்மையாகும். தூய்மை இன்றி இரக்ஷபந்தன் (பாதுகாப்பு பந்தனம்) இருக்கமுடியாது. நூங்கள் தந்தைக்குச் சத்தியம் செய்கின்றார்கள்: பாபா, தூய்மையாக இருக்காமல் நாம் எவ்வாறு உங்களிடம் வரமுடியும்? நூங்கள் நிச்சயமாக ஸ்ரீமத்தினைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் மேன்மையானவர்கள் ஆவீர்கள். நூங்கள் அவ்வாறு சத்தியயுகத்தில் ஆகமாட்டீர்கள். நூங்கள் நிச்சயமாக கலியுகத்திலேயே அவ்வாறு ஆகவேண்டும். கலியுகத்தின் இறுதியும் சத்தியயுக ஆரம்பத்தினதும் சங்கமத்திலேயே, அதாவது, சங்கமயுகத்திலேயே தந்தை வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சுவர்க்க ஆஸ்தியை வழங்குகின்றார். பாரதத்தின் பெயரானது பெருமளவில் போற்றப்படுகின்றது. பாரதமே சத்திய உலகமாகவும் பின்பு பொய்மையான உலகமாகவும் ஆகுகின்றது. சத்தியயுகத்தில் வேறு எந்தத் தேசமும் இருக்காது. ஏனைய தேசங்கள் அனைத்தும் அழியக்கூடியவை. இது அழியாத பூமி ஏனெனில், அநாதியான தந்தை மூண்டும் வந்துள்ளார்;. முன்பு இடம்பெற்ற தர்மஸ்தாபனைக்குரிய செயற்பாடானது ஒரு கல்பத்தின் பின்பு மூண்டும் இடம்பெறும். தந்தை இத்தகையதோர் ஆஸ்தியை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். அவரே அதியன்பிற்குரிய தந்தை ஆவார். உங்கள் குடும்பத்துடன் வீட்டில் வசிக்கும்போது, இல்லறப்பாதையைச் சேர்ந்தவர்கள் அனைவரும் நிச்சயமாகத் தூய்மை ஆகவேண்டும். துறவறப்பாதையைச் சேர்ந்தவர்களான சந்நியாசிகளின் தர்மமானது வேறுபட்டது. உண்மையில், பல்வேறுபட்ட மதங்கள் உள்ளன. அவர்கள் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்ல மாட்டார்கள். எமது தர்மத்திற்குரியவர்களாக இருந்து, ஏனைய மதங்களுக்கு மாற்றப்பட்டவர்கள் மூண்டும் வருவார்கள். நூங்கள் இப்போது பெருமளவு ஞானத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள். உங்களுடைய மூன்றாவது கண் திறந்துள்ளது. நூங்கள் திரிகாலதர்சி ஆகின்றீர்கள். பிராமணர்களாகிய உங்களைத் தவிர மனிதர்கள் எவரும் திரிகாலதரிசிகள் இல்லை. தேவர்களும் திரிகாலதரிசிகள் அல்லர். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்றாவது கண்ணைக் கொடுத்து உங்களைப் பார்க்க வைக்கின்றேன். உங்களுடைய மூன்றாவது கண் இப்போது திறக்கப்படுவதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். எவ்வாறு தந்தை முழு உலகத்தினதும்; ஆரம்பம், மத்தி, முடிவின் ஞானத்தைக் கொண்டிருக்கின்றாரோ, அதேபோன்று, அவருடைய குழந்தைகளாகிய நாமும் பாபாவிடமிருந்து ஞானத்தைப் பெற்றுள்ளோம். நாம் மாஸ்ரர் ஞானக்கடல் ஆகின்றோம் என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். வேறு எவரும் மாஸ்ரர் ஞானக்கடல் என அழைக்கப்படுவதில்லை. எவ்வாறாயினும், உங்களையும் ஞானக்கடல் என அழைக்கமுடியாது. நூங்கள் ஞானஆறுகள் ஆவீர்கள். இதனால் அர்ச்சனன் அம்பை எய்து, கங்கை தோன்றியது என்றோ, கௌமுகியிலிருந்து (பசுவின் வாய்) நூர் தோன்றியது என்றோ அல்ல. எவ்வாறு கங்கை அங்கு வர முடியும்? இருகரங்களுடன் கூடிய உங்களுக்கும் அவர்கள் 4 அல்லது 6 கரங்களுடன் சித்தரித்துள்ள ஜெகதாம்பாளிற்கும் இடையில் பெரும் வேறுபாடு உள்ளது. குழந்தைகளாகிய நூங்கள் பெருமளவு விளங்கப்படுத்த வேண்டும். சில குழந்தைகள் தம்மால் பாபாவை நினைவு செய்ய இயலாமல் உள்ளது, தாம் தம்மை ஆத்மாக்களாகக் கருதுவதில்லை, தாம் மூண்டும் மூண்டும் மறக்கின்றோம் எனக் கூறுகின்றனர். நூங்கள் தந்தையை நினைவு செய்யாவிடின் எவ்வாறு ஆஸ்தியைப் பெறுவீர்கள்? பாபா கூறுகின்றார்: சதா என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள், அந்த யோகசக்தியின் மூலம் உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். நூங்கள் பாபாவை நினைவு செய்யாவிடின், உங்களால் மம்மா, பாபாவின் சிம்மாசனத்தில் அமரமுடியாது. அத்தகையவர்கள் தகுதியற்றவர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். தகுதிமிக்க குழந்தைகள் தந்தையை சதா நினைவு செய்வதற்குப் பெருமளவு முயற்சி செய்கின்றார்கள். நூங்கள் அதனை இறுதிவரைக்கும் செய்ய வேண்டும். எந்தளவிற்கு நூங்கள் தந்தையை நினைவு செய்கின்றீர்களோ, அந்தளவிற்கு நூங்கள் சம்பாதிப்பீர்கள். உங்கள் அட்டவணையை வைத்திருங்கள். ஆரம்ப முயற்சியை எடுப்பவர்கள் அர்ஜுனர்கள். இத்தகைய ஆத்மாக்கள் மட்டுமே வாரிசுக்கள் என

அழைக்கப்படுகின்றார்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்பிற்கினிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. கடவுளின் வழிகாட்டல்களுக்கேற்ப ஒருவருக்கொருவர் சந்தோஷத்தைக் கொடுங்கள்;. எவருக்கும் ஒருபோதும் துன்பத்தைக் கொடுக்க வேண்டாம். தந்தையைப் போன்று சந்தோஷத்தை அருள்பவர் ஆகுங்கள்.
2. இந்தச் சரூரங்களின் மூதான உங்களுடைய பற்றினை நீக்கி பற்றை வென்றவர் ஆகுங்கள். தகுதிமிக்க குழந்தையாகி தந்தையை சதா நினைவு செய்வதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: தந்தையிடம் அனைத்தையும் கையளிப்பதன் மூலம் அழிவற்ற இராச்சியத் திலகத்தை அணிந்து சங்கமயுக இராச்சியத்தை அனுபவம் செய்வார்களாக.
இக்காலத்தில், தானம் செய்வதனால் அல்லது வாக்குகளினால் இராச்சியம் பெறப்படுகின்றது. ஆனால் தந்தையே குழந்தைகளாகிய உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இராச்சியத்திலகத்தை கொடுத்துள்ளார். கவலையற்ற சக்கரவர்த்தியாக இருப்பது அத்தகையதோர் மிகச்சிறந்த ஸ்திதியாகும். நீங்கள் அனைத்தையுமே தந்தையிடம் கையளித்திருப்பதால், அனைத்தையும் பற்றிய அக்கறை யாருக்குள்ளது? தந்தைக்கே. எவ்வாறாயினும், சிறிதளவு அதிகாரத்தை நீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்றோ அல்லது உங்கள் சொந்த மனக்கட்டளைகள் உங்களுக்குள் எங்கோ மறைந்திருக்கின்றது என்றோ இருக்கக் கூடாது. நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றினால், நீங்கள் தந்தையிடம் அனைத்தையும் கையளித்திருக்கின்றீர்கள். தமது உண்மையான இதயத்துடன் தந்தையிடம் அனைத்தையும் கையளித்திருக்கும் அத்தகைய குழந்தைகள் ஒளியாகவும் இலேசாகவும் (டபிள் லைட்) இருந்து அழிவற்ற இராச்சிய திலகத்தை அணிகிறார்கள்.

சுலோகம்: ஒவ்வொரு வாசகமும் ஒரு மகத்தான, மேன்மையான வாசகமாக இருக்கட்டும். ஒரு வார்த்தையேனும் வுணானதாக இல்லாதிருக்கும் போது, நீங்கள் மாஸ்டர் சற்குரு என அழைக்கப்படுகின்றீர்கள்.

---ஓம் சாந்தி---